

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 2Nt/130/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113011696
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Schmidtová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3113011696.3

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci vedenej odsúdenému Z. Z., nar. XX.XX.XXXX v llave, trvale Obec L., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV llava, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 1T/25/2011, na verejnom zasadnutí v Trenčíne dňa 16.09.2014 v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Schmidtovej a prísediacich Ing. Ladislava Frohna a Rudolfa Bulicu takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku súd povoľuje obnovu konania u odsúdeného Lukáša Z., nar. XX.XX.XXXX, z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 Zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov v trestnej veci Okresného súdu Trenčín vedenej pod sp. zn. 1T/25/2011 v prospech odsúdeného Z. Z..

Podľa § 400 ods. 1 Tr. poriadku sa zrušuje rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/25/2011 zo dňa 06.04.2011, právoplatný dňa 18.04.2011, vo výroku o treste vo vzťahu k odsúdenému Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento zrušený výrok o treste obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II.

Podľa § 403 Tr. poriadku z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku sa odsúdený Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, berie do väzby okamihom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 2Nt/130/2013 zo dňa 16.09.2014 o povolení obnovy konania a túto bude vykonávať v Ústave na výkon väzby llava.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 03.09.2013 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného Z. Z. o povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 1T/25/2008, ktorý smeruje proti výroku o treste rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/25/2011 zo dňa 06.04.2011, právoplatným dňa 18.04.2011.

Návrh odôvodnil tým, že v uvedenej trestnej veci bol uznaný za vinného a odsúdený k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 9 rokov a 4 mesiace, a to za použitia asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona vrátane vety za bodkočiarkou. Ďalej poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012, ktorým bolo rozhodnuté, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Tr. zákona slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 ústavy. Z uvedených dôvodov žiada o zmenu výšky uloženého trestu odňatia slobody.

Lukáš Lamačka bola odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/25/2011 zo dňa 06.04.2011, právoplatným dňa 18.04.2011, pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona (skutok 1/) a pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zákona a pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona (skutok 2/) na skutkových základoch, že

1/ dňa 02.09.2010 v čase asi o 20.30 hod. v obci Borčice prešiel k oplotenému rodinnému domu č. 120, ktorého vlastníkom je Juraj Lamačka takým spôsobom, že preskočil 1,32 m vysoké oplotenie, následne vnikol na pozemok a tam neoprávnene zotrval až kým E. Z. nezavolala políciu,

2/ dňa 05.10.2010 v čase okolo 14.30 hod. v k. ú. Mesta Nemšová pod diaľničným privádzačom pod zámienkou, že je príslušníkom polície, pod hrozbou násillia, založenia pút, prinútil lvetu F. nastúpiť do osobného motorového vozidla zn. Opel Astra Caravan, bielej farby, bez EČV, ktorým prišiel a ktorú odviezol k Vážskemu kanálu pri obci Trenčianska Teplá, tam uzamkol zvnútra vozidlo, aby nemohla vystúpiť z vozidla a to aj napriek tomu, že ho prosila, aby ju pustil von, následne ju vo vozidle násillím a hrozbou násillia prinútil k orálnemu sexu, potom cestou naspäť sa k nej pod hrozbou zabitia vyhrážal, že ak mu do večera nezohenie 20 Eur a povie niečo na polícii, tak ju zastrelí, pričom celú dobu ju proti jej vôli držal vo vozidle,

za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov a 4 (štyri) mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a to za súčasného zrušenia výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/66/2010 zo dňa 15.11.2010 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/66/2010 zo dňa 21.01.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok o treste nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2Nt/130/2013 zo dňa 09.01.2014 súd návrh odsúdeného Z. Z. povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/25/2011 zamietol, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku. Súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 nie je dôvodom na povolenie obnovy konania v zmysle podmienok podľa § 394 Tr. poriadku. Súd dospel k záveru, že nie je namieste tvrdenie, že by boli zrejmé nové skutočnosti, vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo pomerom odsúdeného.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený Lukáš Z. sťažnosť, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne odsúdený sťažnosť písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Namietal správnosť napadnutého uznesenia, ktoré nepovažoval za správne a zákonné z dôvodu, že podľa jeho názoru súd dané podmienky pre povolenie obnovy konania.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré rozhodnutiu predchádzalo a dospel k záveru, že v predmetnej veci bude potrebné povoliť obnovu konania vo vzťahu k výroku o treste.

Základný nedostatok v rozhodnutí okresného súdu videl krajský súd v tom, že sa okresný súd riadil nesprávnym právnym názorom. Ak bol podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá skončila právoplatným rozhodnutím, ktoré vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu, je podľa názoru krajského súdu splnenie podmienok obnovy konania konštatované priamo už v tomto ustanovení (ide o dôvod obnovy konania „ex lege“).

V predmetnom prípade bol odsúdenému Lukášovi Z. rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/25/2011 zo dňa 06.04.2011, právoplatným dňa 18.04.2011, uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 4 mesiace aj za použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zákona, vrátane časti prvej vety za bodkočiarkou - asperačná zásada, avšak proti bez použitia ustanovenia podľa § 39 ods. 1 alebo

ods. 2 písm. a) až c) alebo písm. e) Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vo vzťahu k trestnej sadzbe trestu odňatia slobody upravenej podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona v znení účinnom do 21.12.2012. Preto podľa názoru krajského súdu nie je potrebné, aby súd v tomto prípade skúmal splnenie podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. poriadku, ale obnovu konania je potrebné povoliť podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku per analógiám z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov (zhodne stanovisko trestno-právneho kolégia NS SR sp. zn. Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013).

Z vyššie rozvedených dôvodov krajský súd uznesením sp. zn. 2Tos/21/2014 zo dňa 18.02.2014 zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2Nt/130/2013 zo dňa 09.01.2014 v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby znovu konal a rozhodol. K vráteniu veci súdu prvého stupňa bol nadriadený súd vedený najmä tým, že je potrebné súbežne s povolením obnovy konania rozhodnúť aj o väzbe odsúdeného podľa § 403 Tr. poriadku. Dodal, že pred rozhodnutím o väzbe je však potrebné odsúdeného aj k tejto otázke vypočuť.

Z vyššie uvedeného vyvodil krajský súd právne názory, že v predmetnej veci bude potrebné povoliť obnovu konania v prospech odsúdeného, vo vzťahu k výroku o treste, za súčasného zrušenia výroku o treste v preskúmanom rozsudku. Okresný súd vo výroku svojho rozhodnutia bude musieť použiť ustanovenie § 41b ods. 1 vyššie citovaného zákona č. 38/1998 Z.z., ako aj ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. poriadku per analógiám, za súčasného zrušenia výroku o treste v preskúmanom rozsudku a naň nadväzujúcich rozhodnutí podľa § 400 ods. 1 Tr. poriadku. Zároveň bude potrebné, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa obsahovalo aj výrok, ktorým sa rozhodne o väzbe odsúdeného podľa § 403 Tr. poriadku. Moment eventuálneho vzatia do väzby, však musí byť dopredu stanovený tak, aby bol viazaný na právoplatnosť výroku, ktorým bol zrušený výrok o treste preskúmaného rozsudku.

Okresný súd Trenčín dňa 27.03.2014 opätovne po vrátení veci krajským súdom rozhodoval o návrhu odsúdeného a uznesením sp. zn. 2Nt/130/2013 zo dňa 27.03.2014 podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku návrh odsúdeného Lukáša Z. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 1T/25/2011 zamietol. Odchýlil sa tak od právneho názoru vysloveného v uznesení Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2Tos/21/2014 zo dňa 18.02.2014, a to s poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 724/13 zo dňa 11.12.2013, ktorým bola v inej veci odmietnutá ústavná sťažnosť odsúdeného proti rozhodnutiu o nepovolení obnovy konania s odôvodnením, že obnova konania v danom konkrétnom prípade pre odsúdeného nemôže privodiť iný, priaznivejší výsledok,

pričom Ústavný súd SR v ňom vyslovil názor, že výklad ustanovenia § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov v spojení s § 394 ods. 1 Tr. poriadku plne rešpektuje požiadavku jednosmerného pôsobenia právnych noriem. Okresný súd poukázal, že citované uznesenie Ústavného súdu SR má vyššiu právnu silu ako stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj/44/2013 zo dňa 26.11.2013 a nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 nie je sama o sebe dôvodom na povolenie obnovy konania a nie je splnená druhá podmienka povolenia obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený Z. Z. sťažnosť, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Sťažnosť bližšie neodôvodnil.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré rozhodnutiu predchádzalo a dospel k záveru, že právne závery okresného súdu nie sú správne a v predmetnej veci bude potrebné povoliť obnovu konania vo vzťahu k výroku o treste.

Krajský súd uviedol, že nesúhlasí s argumentáciou okresného súdu, že uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 724/2013 zo dňa 11.12.2013 má vyššiu právnu silu ako stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj/44/2013 zo dňa 26.11.2013 a nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012, nakoľko predmetné uznesenie Ústavného súdu SR sa vzťahuje na konkrétny prípad, pričom nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 spolu so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj/44/2013 zo dňa 26.11.2013 sa vzťahujú na celý okruh prípadov, ktoré spĺňajú v nich uvedené podmienky a pod ktoré spadá aj

trestná vec odsúdeného Lukáša Z.. Krajský súd súčasne poukázal na iné rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 30/2014 zo dňa 23.01.2014, v ktorom ústavný súd poukázal na úlohu najvyššieho súdu zjednocovať rozhodovaciu prax všeobecných súdov, pričom ústavný súd sa stotožňuje s právnymi východiskami, na ktorých je založené stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj/44/2013 zo dňa 26.11.2013.

Z vyššie rozvedených dôvodov krajský súd uznesením sp. zn. 2Tos/55/2014 zo dňa 24.06.2014 zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2Nt/130/2013 zo dňa 27.03.2014 v celom rozsahu a s poukazom na dôvody uvedené vo svojom predchádzajúcom uznesení sp. zn. 2Tos/21/2014 zo dňa 18.02.2014 vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Okresný súd sa na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.09.2014 po opätovnom vrátení veci z krajského súdu oboznámil s vyššie uvedeným uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2Tos/55/2014 zo dňa 24.06.2014 a s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/25/2011.

Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL US 106/2011 zo dňa 28.11.2012, ústavný súd rozhodol, že v § 41 ods. 2 Tr. zákona v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s článkom 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Vo vzťahu k vyššie uvedenému nálezu ústavného súdu prijalo trestnoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dňa 26.11.2013 stanovisko, podľa ktorého ak ústavný súd v náleze vysloví, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré ustanovenie nie je v súlade

s Ústavou, tak takáto skutočnosť preto nemôže byť „novou skutočnosťou súdu skôr neznámou“ v zmysle § 394 ods. 1 Tr. poriadku, a tým len jednou z podmienok obnovy konania, ale ak bol z tohto dôvodu podaný návrh na obnovu konania, je dôvodom obnovy konania „ex lege“, t. j. na základe § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov. Preto súd v takýchto prípadoch už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. poriadku, ale obnovu konania povolí podľa § 394 ods. 1 Tr. zákona z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z.. Z uvedeného postupu kolégium stanovilo výnimky, kedy sa obnova konania aj napriek nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. PL.US 106/2011 a ustanovenia § 41b ods. 1 zákonač. 38/1993 Z. z. nepovolí, a to vtedy, ak bolo vo vzťahu k trestnej sadzbe trestu odňatia slobody upravenej podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona v znení účinnom do 21.11.2012 použité ustanovenie podľa § 39 ods. 1 alebo ods. 2 písm. a) až c) alebo písm. e) Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu, by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 400 ods. 1 Tr. poriadku ak vyhovie súd návrhu na povolenie obnovy konania, zruší napadnuté rozhodnutie celkom alebo v časti, v ktorej je návrh dôvodný. Ak zruší čo i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Podľa § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov ak súd v trestnom konaní

vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Súd pri opätovnom rozhodovaní o povolení obnovy konania (po vrátení na základe uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2Tos/55/2014 zo dňa 24.06.2014) nezistil existenciu výnimiek uvedených v stanovisku trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.11.2013. Preto súd v súlade s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL.US 106/2011 zo dňa 28.11.2012, ustanovením § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, s prihliadnutím na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.11.2013 a pridriavajúc sa právneho názoru vysloveného v uznesení Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2Tos/21/2014 zo dňa 18.02.2014 a v uznesení Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2Tos/55/2014 zo dňa 24.06.2014, obnovu konania v trestnej veci Okresného súdu Trenčín vedenej pod sp. zn. 1T/25/2011 v prospech odsúdeného Lukáša Z. povolil.

Za súčasného rozhodnutia o povolení obnovy konania súd podľa § 400 ods. 1 Tr. poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/25/2011 zo dňa 06.04.2011, právoplatný dňa 18.04.2011, a to vo výroku o treste vo vzťahu k odsúdenému Z. Z., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento zrušený výrok o treste obsahovo

nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, nakoľko návrh na povolenie obnovy konania bol dôvodný v časti rozhodnutia o treste.

Podľa § 403 Tr. poriadku ak obvinený vykonáva trest odňatia slobody uložený mu v pôvodnom rozsudku, rozhodne súd po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia, ktorým spolu s povolením obnovy konania zrušil výrok o tomto treste, bez odkladu o väzbe.

Súd súčasne v zmysle právneho názoru vysloveného v uznesení Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2Tos/21/2014 zo dňa 18.02.2014 rozhodol samostatným výrokom už v rámci uznesenia, ktorým bola povolená obnova konania o väzbe odsúdeného podľa § 403 Tr. poriadku s tým, že začiatok plynutia lehoty väzby bol určený okamihom nadobudnutia právoplatnosti oznámeného uznesenia o povolení obnovy konania.

Súd sa pred rozhodovaním o väzbe oboznámil s podstatným obsahom spisov Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/25/2011 a Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2Nt/130/2013.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Jednou zo základných podmienok vzatia do väzby je existencia niektorého z dôvodov väzby uvedených v § 71 Tr. poriadku, ak z konania, alebo z ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že odsúdený sa bude správať spôsobom predpokladaným, v danom prípade, v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku.

V tomto štádiu prebiehajúceho trestného konania je podľa názoru súdu u odsúdeného Lukáša Z. daný dôvod preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, teda že je u neho dôvodná obava, že bude na slobode páchať trestnú činnosť. Tento dôvod vyplýva predovšetkým z trestnej minulosti odsúdeného. Odsúdený bol v minulosti nielen priestupkovo postihnutý, ale bol najmä súdne trestaný, a to trikrát a pre rôznorodú trestnú činnosť, avšak vždy násilného charakteru (zločiny vydierania, zločin lúpeže, zločin sexuálneho násillia), pričom mu boli vrátane predmetného obnoveného konania vo veci

Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 1T/25/2011 dvakrát uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody. Súd pri rozhodovaní o väzbe bral do úvahy aj potrebu ochrany spoločnosti, a to pred možnými škodiacimi následkami v prípade nevezatia odsúdeného do väzby, keďže osobnosť odsúdeného (aj vzhľadom na zabezpečené dôkazy v trestnej veci okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/25/2011 a s prihliadnutím na násilný charakter páchanej trestnej činnosti, pre ktorú bol viackrát odsúdený) nedáva ani v súčasnosti dostatočnú nádej, že by odsúdený v prípade nevezatia do väzby dodržiaval na slobode zákony a viedol riadny život. Preto aj naďalej pretrváva obava z pokračovania v páchaní v trestnej činnosti v prípade nevezatia odsúdeného do väzby.

Konkrétne skutočnosti zakladajúce dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku u odsúdeného Z. Z. v danej veci vychádzajú zo skutkových okolností, ktoré vzišli z dôkazov zadokumentovaných v trestných spisoch Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/25/2011 a sp. zn. 2Nt/130/2013.

Väzba je preto v jeho prípade potrebná, pretože pri aplikácii zásady primeranosti jej účel nie je možné dosiahnuť iným procesným inštitútom.

Preto súd rozhodol tak, že odsúdeného Z. Z. berie do väzby okamihom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 2Nt/130/2013 zo dňa 16.09.2014 o povolení obnovy konania a túto bude odsúdený vykonávať v Ústave na výkon väzby Ilava.

Keďže po vyhlásení oboch uznesení v bode I a II sa odsúdený, obhajca a prokurátor vzdali práva na podanie sťažnosti, uznesenie sa v oboch bodoch stáva právoplatným dňom vyhlásenia.

Poučenie:

Proti výroku v bode I. tohto uznesenia je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní od jeho oznámenia (vyhlásenia) prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Podaná sťažnosť má odkladný účinok. Sťažnosť nemôže podať ten, kto sa jej výslovne vzdal.

Proti výroku v bode II. tohto uznesenia je možné podať do 3 (troch) dní od jeho oznámenia (vyhlásenia) sťažnosť prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Podaná sťažnosť nemá odkladný účinok. Sťažnosť nemôže podať ten, kto sa jej výslovne vzdal.